നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി.ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

കെ. വിരൂപാക്ഷയും മറ്റൊരാളും

v.

കർണാടക സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 377/2020)

2020 മാർച്ച് 03

[ജസ്റ്റിസ് ആർ.ഭാനുമതി, ജസ്റ്റിസ് എസ്.അബ്ദുൾ നസീർ, ജസ്റ്റിസ് എ.എസ്.ബൊപ്പണ്ണ]

സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെൻറ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇൻറർസ്റ്റ് നിയമം, 2002 – വകുപ്പുകൾ 13, 14, 17, 32 – രണ്ടാമത്തെ എതിർകക്ഷിയ്ക്ക് ബാങ്ക് 2.68 കോടി രൂപയുടെ വായ്പ അനുവദിച്ചു – 3 ഏക്കർ 2 ഗുണ്ട അളവിലുള്ള വസ്തു ഈടായി നൽകുകയും നിയമപരമായ അവകാശം അല്ലെങ്കിൽ ചാർജ് ഒദ്യോഗികമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു – ബാങ്കിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, രണ്ടാമത്തെ എതിർകക്ഷി വായ്പ തിരിച്ചടച്ചില്ല, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്കൗണ്ട് കിട്ടാക്കടമായി ***(നോൺ-പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് (എൻ.പി.എ))*** *കണക്കാക്കി – ഒടുവിൽ, ബാങ്ക് ഈടിന്മേലുള്ള ആസ്തി' (സെക്യൂർഡ് അസറ്റ്) ന്റെ കൈവശാവകാശം ഏറ്റെടുത്തു – ലേല നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചു – രണ്ടാമത്തെ എതിർകക്ഷി ഇത് ചോദ്യം ചെയ്തു – ഹൈക്കോടതി അത് തള്ളി – രണ്ടാമത്തെ എതിർകക്ഷി വകുപ്പ് 17(1) പ്രകാരം അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു – ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണൽ (ഡി.ആർ.ടി) കാലതാമസം കാരണം അത് തള്ളി – അപ്പലേറ്റ് ട്രിബ്യൂണൽ (ഡി.ആർ.എ.ടി) അപ്പീൽ തള്ളി - ബാങ്കിൽ (ഒന്നാം പ്രതി) ഡെപ്യൂട്ടി ജനറൽ മാനേജർമാരായി ജോലി ചെയ്തിരുന്ന അപ്പീൽവാദികൾ ലേലം നേടിയ വ്യക്തിയുമായി ഒത്തുകളിച്ച് തനിക്ക് അന്യായമായ നഷ്ടം വരുത്തി എന്ന് ആരോപിച്ച് രണ്ടാമത്തെ എതിർകക്ഷി അപ്പീൽവാദികൾക്കെതിരെ, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം പരാതി ഫയൽ ചെയ്തു – എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ*

ചെയ്യ – അപ്പീൽവാദികൾ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യ – ഹൈക്കോടതി അത് തള്ളി – വിധി: സർഫെയ്സി നിയമം തന്നെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ നിയമസംഹിതയാണ്. ഇത് സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ അനുവർത്തിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളും, വായ്പയെടുത്തവർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന കക്ഷികൾക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗവും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു - അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീൽവാദികളുടെ അക്കൗണ്ട് നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് ആയി വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതിലെ രീതിയിലോ, വസ്തു വിലയിരുത്തുന്നതിലെ രീതിയിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ലേലം ചെയ്ത രീതിയിലോ എന്തെങ്കിലും അപാകതയുണ്ടെങ്കിൽ, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ചതിന് ശേഷമുള്ള ഘട്ടത്തിൽ, അത്തരത്തിലുള്ള ലേലം റദ്ദാക്കാനുള്ള അധികാരം ഡി.ആർ.ടി.യിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ് – ഈ കേസിൽ പരാതിക്കാരൻ ഡി.ആർ.ടി.യിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷയും ഡി.ആർ.എ.ടി.യിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീലും തള്ളിയ സാഹചര്യത്തിൽ അപ്പീൽവാദി ശ്രദ്ധയോടെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു - അതിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടമെന്ന നിലയിൽ, ഡി.ആർ.ടി.യുടെയും ഡി.ആർ.എ.ടി.യുടെയും ഉത്തരവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കാനുള്ള തുടർന്നുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗവും ഉചിതമായ കേസുകളിൽ ലഭ്യമായിരുന്നു - എന്നാൽ, ഹർജിക്കാരൻ, പകരം, ഡി.ആർ.ടി.യിലെ അപേക്ഷ തള്ളിയതിന് ശേഷം ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു തന്ത്രവും പിൻബുദ്ധിയുമായി തോന്നുന്നു, ഇത് നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗമാണ് - ഇത്തരം സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ ക്രിമിനൽ നടപടിക്രമങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നതല്ല - പരാതിയും അതിന്മേൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവും അതുപോലെ എഫ്.ഐ.ആർ. ഉം ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു - പരാതിക്കാരൻ, ഡി.ആർ.ടി. ഉം

ഡി.ആർ.എ.ടി ഉം പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവുകളിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന പക്ഷം നിയമപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട് - ക്രിമിനൽ നടപടി ചട്ടം,1973 - വകുപ്പുകൾ 511, 109, 34, 120-ബി, 406, 409, 420, 405, 417 & 426 - സെക്യൂരിറ്റി ഇൻ്റെറസ്റ്റ് (എൻഫോഴ്സ്മെൻ്റ്)ചട്ടങ്ങൾ, 2002.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1.1 പരാതിക്കാരന്റെ അക്കൗണ്ട് നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് ആയി വർഗ്ഗീകരിച്ചു എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതയാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്ററിന്, വായ്പ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്ന പക്ഷം, ഈടായി നൽകിയിട്ടുള്ള വസ്തുവക കണ്ടുകെട്ടാനോ അല്ലെങ്കിൽ പിടിച്ചെടുക്കാനോ തുടങ്ങിയ നിയമപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ 13, 14 എന്നീ വകുപ്പുകൾ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ, 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റി ഇൻ്റെറസ്റ്റ് (എൻഫോഴ്സ്മെൻ്റ്) ചട്ടങ്ങൾ, സെക്യൂർഡ് അസറ്റിന്റെ വിലയിരുത്തലും വിൽപ്പനയും സംബന്ധിച്ച് സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. പരാതിക്കാരന്, ഒരു വായ്പയെടുത്തയാൾ എന്ന നിലയിൽ, സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13 പ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉപയോഗിച്ച് സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ സ്വീകരിച്ച ഏതെങ്കിലും നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 17 പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഹൈക്കോടതി റിട്ട് നടപടികളിൽ അത്തരമൊരു നിഗമനത്തിലെത്തിയത്. ആ സമയത്ത്, പരാതിക്കാരൻ, വകുപ്പ് 17 പ്രകാരം അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് നിയമപ്രകാരമുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസം ഉണ്ടായതിനാൽ, അത് മാപ്പാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് കാലഹരണ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരം അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. കാലതാമസം വരുത്തി എന്ന കാരണത്താൽ അത് തള്ളുകയും, അതിനെതിരെ

ഡി.ആർ.എ.ടി.യിൽ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യ എന്നും അത് തീർപ്പാക്കാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നും, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത് തള്ളിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കാതെ ഇരുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് പി.സി. നമ്പർ 389/2016-ലെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത്, അത് 20.05.2016-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനായി റഫർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യ. ലോൺ അനുവദിക്കുന്നതും, പണയ ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുന്നതും, അനുവദിച്ച ലോൺ തുക വിട്ടുനൽകുന്ന രീതിയും എല്ലാം കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളാണ്. പരാതിക്കാരൻ ഒരു വ്യവസായിയാണ്, അദ്ദേഹം തന്റെ കമ്പനിയുടെ പേരിൽ ലോൺ എടുക്കുകയും കാനറ ബാങ്കിൽ ആ ലോൺ അക്കൗണ്ട് നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 16.03.2009-ലാണ് ലോൺ അനുവദിച്ചത് എന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. ആ ഘട്ടത്തിൽ തുക വിട്ടുനൽകിയപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും തുക തടഞ്ഞുവെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, പരാതിക്കാരൻ ആ സമയത്ത് തന്നെ ഉചിതമായ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയും നിയമപരമായ പരിഹാരം തേടുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ, പരാതിക്കാരൻ ഇടപാടുമായി മുന്നോട്ട് പോവുകയും, 15.01.2013-ൽ അക്കൗണ്ട് നിഷ്ക്രിയ ആസ്തി ആയി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് വരെ ആ ലോൺ അക്കൗണ്ട് നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യ. തുടക്കത്തിൽ, പണയവസ്തു വിൽപനയ്ക്ക് വെച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ മൂല്യം കുറച്ചു കാണിച്ചു എന്നതായിരുന്നു ഉയർന്നുവന്ന ഏക പ്രശ്നം. ആ വിഷയത്തിൽ റിട്ട് ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യുകയും, സിംഗിൾ ജഡ്ജി അത് പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യ. പരാതിയിൽ കാര്യമായ കഴമ്പില്ലെന്ന് കണ്ടെങ്കിലും, ഈ വിഷയം ഡെബ്റ്റ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഉന്നയിക്കാൻ കോടതി അനുമതി നൽകി. ഈ ഓപ്ഷനും പരാതിക്കാരൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുശേഷമാണ് 20.05.2016-ൽ ഇപ്പോൾ തർക്കത്തിലുള്ള ഈ പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത്. [ഖണ്ഡികകൾ 13,15]

1.2 സർഫെയ്സി നിയമം തന്നെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ നിയമസംഹിതയാണ്. ഇത്

സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ അനുവർത്തിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളും, വായ്പയെടുത്തവർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന കക്ഷികൾക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗവും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി റിട്ട് നടപടികളിൽ ഇതിനകം ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, അപ്പീൽവാദികളുടെ അക്കൗണ്ട് നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് ആയി വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതിലെ രീതിയിലോ, വസ്തു വിലയിരുത്തുന്നതിലെ രീതിയിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ലേലം ചെയ്ത രീതിയിലോ എന്തെങ്കിലും അപാകതയുണ്ടെങ്കിൽ, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ചതിന് ശേഷമുള്ള ഘട്ടത്തിൽ, അത്തരത്തിലുള്ള ലേലം റദ്ദാക്കാനുള്ള അധികാരം ഡി.ആർ.ടി.യിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ബാങ്കുകൾ സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം എടുക്കുന്ന നടപടികൾ ഒരു സാഹചര്യത്തിലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്തതോ, അലംഘനീയമായി കണക്കാക്കുന്നതോ അല്ല. എന്നാൽ ബാങ്ക് നടപടികളിൽ അപാകതയുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ഫോറത്തിന് മുമ്പാകെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ എപ്പോഴും അവസരമുണ്ടാകും. ഈ കേസിൽ പരാതിക്കാരൻ ഡി.ആർ.ടി.യിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷ തള്ളുകയും, ഡി.ആർ.എ.ടി.യിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ നമ്പർ 523/2015-ഉം തള്ളിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അപ്പീൽവാദി ശ്രദ്ധയോടെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടമെന്ന നിലയിൽ, ഡി.ആർ.ടി.യുടെയും ഡി.ആർ.എ.ടി.യുടെയും ഉത്തരവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കാനുള്ള തുടർന്നുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗവും ഉചിതമായ കേസുകളിൽ ലഭ്യമാണ്. എന്നാൽ, ഡി.ആർ.ടി.യിലെ അപേക്ഷ തള്ളിയതിന് ശേഷം, ഹർജിക്കാരൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു തന്ത്രവും പിൻബുദ്ധിയുമായി തോന്നുന്നു, ഇത് നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗമാണ്. നിലവിലെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ, ഉന്നയിച്ച പരാതി കണക്കിലെടുത്ത്, ഈ സമയത്ത് ഫയൽ ചെയ്ത പരാതിയിലൂടെ അത് വാദിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും, അന്വേഷണം

തുടരാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അത് ഹൈക്കോടതിയുടെ റിട്ട് നടപടികളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജിയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവുകളും, സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം യോഗ്യതയുള്ള കോടതി പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവുകളും പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് സമാനമായ നടപടികൾ വീണ്ടും ചെയ്യാൻ അധികാരപരിധിയിലുള്ള പോലീസിനെ അനുവദിക്കുന്നതിന് തുല്യമാകും. ഇത് അഭികാമ്യമോ അനുവദനീയമോ അല്ല, കൂടാതെ അത്തരം ഭീഷണിപ്പെടുത്തലുകൾ ബാങ്കിംഗ് സംവിധാനത്തെ തകർക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. [ഖണ്ഡികകൾ 16,17]

ഓതറൈസ്ഡ് ഓഫീസർ, ഇന്ത്യൻ ഓവർസീസ് ബാങ്കും മറ്റുള്ളവരും v അശോക് സോ മിൽ (2009) 8 SCC 366 : [2009] 11 SCR 599 – ആശ്രയിച്ചു.

1.3 <u>ഉത്തരവ്</u>

(i) പി.സി. നമ്പർ 389/2016 എന്ന പരാതിയും അതിലെ 20.05.2016 തീയതിയിലെ ഉത്തരവും, അതുപോലെ എഫ്.ഐ.ആർ. നമ്പർ 0152/2016-ഉം, ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(ii) പരാതിക്കാരന്റെ പരാതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഐ.ആർ. നമ്പർ 3044/2014-ൽ ഡി.ആർ.ടി., 12.06.2015 തീയതിയിൽ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവിനെയും, അപ്പീൽ നമ്പർ 523/2015-ൽ ഡി.ആർ.എ.ടി., 31.05.2017 തീയതിയിൽ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിയമപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 19]

ഹരിയാന സംസ്ഥാനം v. ഭജൻ ലാൽ (1992) Supp (1) SCC 335: [1990] 3 Suppl. SCR 259; യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ v. സത്യവതി ടണ്ടനും മറ്റുള്ളവരും (2009) 1 SCC 168: [2008] SCR 28; ജനറൽ ഓഫീസർ കമാൻഡിംഗ്, രാഷ്ട്രീയ റൈഫിൾസ് v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷനും മറ്റൊരാളും (2012) 6

എസ്.സി.സി 228: [2012] 5 എസ്സിആർ 599-പരാമർശിച്ചു.

കേസ് നിയമ സൂചിക

[1990] 3 Suppl. SCR 259	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 9**
[2008] 16 SCR 28	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 12**
[2009] 11 SCR 599	**ആശ്രയിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 16**
[2012] 5 SCR 599	**പരാമർശിച്ചു**	**ഖണ്ഡിക 18**

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ.377/2020

വകുപ്പ് 482 പ്രകാരമുള്ള ക്രിമിനൽ ഹർജി നമ്പർ. 100323/2018 ൽ കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ ധാർവാഡ് ബെഞ്ച് 21.01.2019 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ബ്രിജേഷ് കുമാർ താംബർ, ശ്രീമതി മണി സോളങ്കി, എന്നിവർ - അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് വേണ്ടി.

ശ്രീമതി കിരൺ സൂരി, സീനിയർ. അഡ്വ., ചന്ദ്രശേഖർ എ. ചകലബ്ബി, ശിവ് പാണ്ഡെ, അവനീഷ്, അൻഷുൽ റായ്, അമിത് എസ്.ജെ., ഐശ്വര്യ കുമാർ (ധർമ്മപ്രഭാസ് ലോ അസോസിയേറ്റ്സ്) ശുഭൻഷു പാധി, ആശിഷ് യാദവ്, രക്ഷിത് ജെയിൻ, വിശാൽ ബൻഷാൽ, ജോസഫ് അരിസ്റ്റോട്ടിൽ എന്നിവർ - എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എ. എസ്. ബൊപ്പണ്ണ

1. അനുമതി നൽകി.

2. കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ ധാർവാഡ് ബെഞ്ച് 21.01.2019 തീയതിയിലെ ഉത്തരവിലൂടെ തള്ളിയ ക്രിമിനൽ ഹർജി നമ്പർ 100323/2018-ലെ ഹർജിക്കാർ ആണ് ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികൾ. അപ്പീൽവാദികൾ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 482 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച ഹർജി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹൈക്കോടതി പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചത്. പ്രിൻസിപ്പൽ സിവിൽ ജഡ്ജി & ജെ.എം.എഫ്.സി. 20.05.2016-ൽ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവ്, അതായത് പി.സി. നമ്പർ 389/2016-ൽ കേസ് അന്വേഷണത്തിനായി റഫർ ചെയ്യാനും, തുടർന്ന് ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പുകൾ 511, 109, 34, 120-ബി, 406, 409, 420, 405, 417, 426 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഹുബ്ബള്ളി സബ്-അർബൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ ക്രൈം നമ്പർ 152/2016 പ്രകാരം എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതും റദ്ദാക്കണം എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടായിരുന്നു ഈ ഹർജി. പ്രസ്തുത നടപടിക്രമങ്ങളിൽ, ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികൾ യഥാക്രമം 9-ഉം 11-ഉം പ്രതികളായി ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദികൾ പ്രസക്തമായ സമയത്ത് കർണാടകയിലെ ഹുബ്ബള്ളിയിലുള്ള കാനറാ ബാങ്ക് സർക്കിൾ ഓഫീസിൽ ഡെപ്യൂട്ടി ജനറൽ മാനേജർമാരായി (ഒന്നാം പ്രതി) ജോലി ചെയ്യുകയായിരുന്നു.

3. നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിലേക്ക് നയിച്ച സംക്ഷിപ്ത വിവരങ്ങൾ ഇതാണ്: ഇവിടെയുള്ള രണ്ടാം പ്രതി (ഇനിമുതൽ 'പരാതിക്കാരൻ' എന്ന് പറയുന്നു) ഹുബ്ബള്ളിയിലെ കാനറാ ബാങ്കിനെ സമീപിച്ചു. ഇതിനെത്തുടർന്ന്, 2009 മാർച്ച് 16-ന് അദ്ദേഹത്തിന് വായ്പാ സൗകര്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചു. അനുവദിച്ച മൊത്തം വായ്പാ തുക 2.68 കോടി രൂപയായിരുന്നു. ഈ വായ്പയ്ക്ക് ഈടായി നൽകിയത് ഹുബ്ബള്ളിയിലെ അഞ്ചടഗേരി വില്ലേജിൽ സർവ്വേ നമ്പർ 213/2002-ൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 3 ഏക്കർ 2 ഗുണ്ട അളവിലുള്ള സ്ഥലമായിരുന്നു, ഇതിന്മേൽ നിയമപരമായ അവകാശം അല്ലെങ്കിൽ ചാർജ് ഒദ്യോഗികമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്വത്ത് ഇനിമുതൽ 'ഈടിന്മേലുള്ള ആസ്തി' (സെക്യൂർഡ്

അസറ്റ്) എന്ന് പറയുന്നു. കാനറാ ബാങ്കിന്റെ കേസ് അനുസരിച്ച്, പരാതിക്കാരൻ വായ്പാ തുക തിരിച്ചടച്ചില്ല, അതിനാൽ, പരാതിക്കാരന്റെ അക്കൗണ്ട് 15.01.2013-ന് 'നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ്' ആയി വർഗ്ഗീകരിച്ചു. തുടർന്ന്, കാനറാ ബാങ്ക്, 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റൈസേഷൻ ആൻഡ് റീകൺസ്ട്രക്ഷൻ ഓഫ് ഫിനാൻഷ്യൽ അസറ്റ്സ് ആൻഡ് എൻഫോഴ്സ്മെന്റ് ഓഫ് സെക്യൂരിറ്റി ഇന്റ്റെറസ്റ്റ് നിയമം, ('സർഫെയ്സി ആക്ട്')-ലെ വകുപ്പ് 13(2) പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് നോട്ടീസുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, സർഫെയ്സി നിയമം വകുപ്പ് 14 പ്രകാരമുള്ള ഈടിന്മേലുള്ള ആസ്തിയുടെ കൈവശാവകാശം 22.03.2013-ന് ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് സെക്യൂർഡഡ് അസറ്റിന്റെ മൂല്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും, 13.10.2013 തീയതിയിലെ പൊതുവായ നോട്ടീസ് വഴി ലേലത്തിന് വെക്കുകയും ചെയ്തു. ലേലം നടത്തുന്ന തീയതി 15.11.2013 ആയിരുന്നു. ഈടു വെച്ച ആസ്തിയുടെ റിസർവ് വില 2,28,51,000/- രൂപയായി നിശ്ചയിച്ചു. പരസ്യപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, 15.11.2013-ന് നടത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ച ലേലത്തിൽ ബിഡ്ഡുകൾ ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല. കൂടാതെ, അന്നേ ദിവസം കർണാടക സംസ്ഥാനത്ത് പൊതു അവധി പ്രഖ്യാപിച്ചതിനാൽ ലേലം 04.12.2013-ലേക്ക് മാറ്റിവെച്ചു. എന്നാൽ ഈ തീയതിയിലും ബിഡ്ഡുകൾ ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല.

4. അതനുസരിച്ച്, കാനറാ ബാങ്ക് മൂല്യനിർണ്ണയം പരിഷ്കരിച്ചു. ഉയർന്ന നിരക്കിലുള്ള മുൻ റിസർവ് വിലയ്ക്ക് വാങ്ങാൻ സന്നദ്ധരായവരെ ലഭിക്കാത്തതിനാൽ, 1.10 കോടി രൂപ റിസർവ് വിലയായി നിശ്ചയിച്ചു. തുടർന്ന്, 30.12.2013-ൽ പുതിയ ലേലത്തിനുള്ള നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഈ നടപടി തന്നെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചു എന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് പരാതിക്കാരൻ, കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ ധാർവാഡ് ബെഞ്ചിൽ റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 100382/2014 വഴി ലേല നോട്ടീസിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു. ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഈ വിഷയം പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, പരാതിക്കാരൻ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ

ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം പരാതിക്കാരന് ലഭ്യമായ ബദൽ പരിഹാരമാർഗ്ഗം കൂടി പരിഗണിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് 10,000/- രൂപ പിഴയോടെ 22.01.2014-ന് റിട്ട് ഹർജി തള്ളുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പരാതിക്കാരൻ റിട്ട് അപ്പീൽ നമ്പർ 100349/2014 വഴി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുന്നിൽ റിട്ട് അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 19.08.2014-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ റിട്ട് അപ്പീലും തള്ളി. തുടർന്ന്, പരാതിക്കാരൻ സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 17(1) പ്രകാരമുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിച്ചു. അതിനായി ഐ.ആർ. നമ്പർ 3044/2014 (എസ്.എ.) എന്ന അപേക്ഷയും, അതോടൊപ്പം കാലഹരണ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരമുള്ള ഐ.എ. നമ്പർ 4482/2014 എന്ന അപേക്ഷയും ഫയൽ ചെയ്തു. കാലതാമസം മാപ്പാക്കാനുള്ള അപേക്ഷയും തൽഫലമായി പ്രധാന അപേക്ഷയും ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണൽ ('ഡി.ആർ.ടി.') 12.06.2015-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ തള്ളി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് പരാതിക്കാരൻ ചെന്നൈയിലെ ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി അപ്പലറ്റ് ട്രിബ്യൂണലിൽ ('ഡി.ആർ.എ.ടി.') ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു എന്നും അതും തള്ളി എന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

5. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പരാതിക്കാരൻ, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം ഹുബ്ബള്ളിയിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ സിവിൽ ജഡ്ജി (ജൂനിയർ ഡിവിഷൻ) & ജെ.എം.എഫ്.സി. കോടതിയിൽ പി.സി. നമ്പർ 389/2016-ൽ പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത്. കാനറാ ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ലേലം നേടിയ വ്യക്തിയുമായി ഒത്തുകളിച്ച് പരാതിക്കാരന് അന്യായമായ നഷ്ടം വരുത്തി എന്ന് പരാതിയിൽ ആരോപിച്ചിരുന്നു. ഈ പരാതിയിൽ, കാനറാ ബാങ്കിനെ കൂടാതെ, ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും, ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികളെയും, മൂല്യനിർണ്ണയം നടത്തിയവരെയും, ലേലം നേടിയ വ്യക്തിയെയും പ്രതികളായി ചേർത്തിരുന്നു. ഈ പരാതി രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം, ബഹുമാനപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റ്, സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനായി ഇത് റഫർ

ചെയ്യുകയും, ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ റഫറൻസ് അടിസ്ഥാനമാക്കി എഫ്.ഐ.ആർ. നമ്പർ 0152/2016 രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. അതിനാൽ, ഇത് തങ്ങളെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദികൾ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ് 482 പ്രകാരം ക്രിമിനൽ ഹർജി നമ്പർ 100323/2018 ഫയൽ ചെയ്തു, എന്നാൽ 21.01.2019-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി ഇത് തള്ളി. ഈ ഉത്തരവാണ് ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

6. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ മിസ്റ്റർ ബ്രിജേഷ് കുമാർ താംബറിന്റെ വാദങ്ങളും പരാതിക്കാരന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ കിരൺ സൂരിയുടെ വാദങ്ങളും കർണാടക സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ മിസ്റ്റർ ശുഭാംശു പാധിയുടെ വാദങ്ങളും കേൾക്കുകയും, അപ്പീൽ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

7. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്, അപ്പീൽവാദികൾ ഡെപ്യൂട്ടി ജനറൽ മാനേജർമാരായി സർക്കിൾ ഓഫീസിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനാൽ, പരാതിക്കാരനും കാനറാ ബാങ്കുമായുള്ള ഇടപാടുകളിൽ അവർക്ക് യാതൊരു പങ്കുമില്ല എന്നതിലുപരി, നിലവിലുള്ള സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു ക്രിമിനൽ നടപടി നേരിടാൻ അവർ ബാധ്യസ്ഥരല്ല എന്നാണ്. വായ്പ തിരിച്ചടയ്ക്കാത്തതിനെത്തുടർന്ന് വായ്പാ ഇടപാടും അക്കൗണ്ടിനെ നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് ആയി കണക്കാക്കിയതും തർക്കമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വസ്തു വിൽപ്പനയുടെ ഘട്ടം വരെ സ്വീകരിച്ച എല്ലാ നടപടികളും സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചാണ്. ഈ നിയമം, നടപടിക്രമങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികൾക്ക് പരിഹാരത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകളും നൽകുന്നുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, പരാതിക്കാരൻ ഉന്നയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പരാതികൾ കണക്കിലെടുത്താൽ പോലും, അത് ഒരു ക്രിമിനൽ പരാതി

നിലനിർത്തുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമാവില്ല. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റ് വേണ്ടരീതീയിൽ കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിയ്ക്കാതെ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിന് നിർദ്ദേശം നൽകി, അത് എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. കാനറാ ബാങ്ക് സ്വീകരിച്ച നടപടിക്കെതിരെ, പരാതിക്കാരൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ റിട്ട് ഹർജി, റിട്ട് അപ്പീൽ, തുടർന്ന് ഡി.ആർ.ടി., ഡി.ആർ.എ.ടി. എന്നിവ മുമ്പാകെ നിയമപ്രകാരമുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവ പരാജയപ്പെട്ടതിന് ശേഷം, സദുദ്ദേശ്യമില്ലാത്ത ക്രിമിനൽ നിയമനടപടികൾ ആരംഭിച്ചത് ഉത്തമവിശ്വാസത്തിന്മേൽ അല്ലാത്തതിനാൽ അത് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല എന്നും വാദിച്ചു. കർണാടക ഹൈക്കോടതിയിലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി വിഷയം ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നു. പകരം, അന്വേഷണം അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ദോഷകരമാകില്ല എന്ന നിഗമനത്തിൽ ജഡ്ജി എത്തിയത് ന്യായീകരിക്കാവുന്നതല്ല. ഒരു വീഴ്ച വരുത്തിയയാൾക്കെതിരെ നടപടിയെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ നടപടി അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ നിർവഹിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ, ഈ കേസ് ഇടപെടൽ ആവശ്യമായ ഒരു കേസാണ്, എന്നാൽ ഹൈക്കോടതി ഈ വിഷയം വേണ്ട രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു എന്നും വാദിച്ചു. കൂടാതെ, മറ്റ് ചില പ്രതികൾ ഫയൽ ചെയ്ത ക്രിമിനൽ ഹർജി നമ്പർ 101258/2016-ഉം ക്രിമിനൽ ഹർജി നമ്പർ 101162/2016-ഉം തള്ളുകയും അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കാൻ പോലീസിന് നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് മാത്രം, അപ്പീൽവാദികൾ ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജി തള്ളിയതിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

8. മറുവശത്ത്, പരാതിക്കാരന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ, ഒന്നാം പ്രതിയെയും പന്ത്രണ്ടാം പ്രതിയെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള,

ഹൈക്കോടതി തള്ളിയ സമാനമായ ക്രിമിനൽ ഹർജികളിലാണ് ആശ്രയിച്ചത്. 2.68 കോടി രൂപ വായ്പ അനുവദിച്ചെങ്കിലും, 90 ലക്ഷം രൂപ മാത്രമാണ് വിതരണം ചെയ്തതെന്നും, ബാക്കി തുക തിരിച്ചടവായി ക്രമീകരിച്ചു എന്നും വാദിച്ചു. കൂടാതെ, 4 കോടി രൂപയിലധികം വിലയുണ്ടായിരുന്ന സെക്യൂർഡ് അസറ്റിന് അതിൽ കുറഞ്ഞ വില കണക്കാക്കുകയും, പതിനഞ്ചാം പ്രതിയായി ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ലേലം നേടിയ വ്യക്തിയുമായി ഒത്തുകളിച്ച് ഒടുവിൽ 1.10 കോടി രൂപയ്ക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും വാദിച്ചു. പണയ വസ്തുവിന് കുറഞ്ഞ വില കണക്കാക്കി എന്നത് മാത്രമല്ല ഇവിടെ പ്രശ്നം, മറിച്ച്, മുഴുവൻ വായ്പാ തുകയും വിതരണം ചെയ്യാത്തതും, പരാതിക്കാരൻ വൺ ടൈം സെറ്റിൽമെൻ്റിനായി നൽകിയ മൂന്ന് ഓഫറുകൾ പരിഗണിക്കാതിരുന്നതും ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ വശങ്ങളെക്കുറിച്ചും അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്നും അവർ വാദിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റ് അന്വേഷണത്തിന് ഉത്തരവിട്ടത് ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണ് എന്നും, ഈ ഘട്ടത്തിൽ കേസിൽ ഇടപെടുന്നതിൽ നിന്ന് ഹൈക്കോടതി ഒഴിഞ്ഞുനിന്നത് ഉചിതമായിരുന്നുവെന്നും അവർ വാദിച്ചു. അതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദികൾ ഈ അപ്പീലിൽ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ പരിഗണനാർഹമല്ലെന്നും തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നും വാദിച്ചു. കർണാടക സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചത്, ബഹുമാനപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റിൻ്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും അന്വേഷണം പുരോഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, അത് യുക്തിസഹമായ രീതിയിൽ തീർപ്പാക്കാൻ അനുവദിക്കണം എന്നാണ്.

9. കക്ഷികൾ പരസ്പരം ഉന്നയിച്ച എതിർ വാദങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള അസാധാരണ അധികാരം/അന്തർലീനമായ അധികാരം വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന,

പരാതിക്കാരന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ പരിഗണനയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ച, ***ഹരിയാന സംസ്ഥാനം v. ഭജൻ ലാൽ*** (1992) Supp (1) SCC 335 എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിയ ശേഷം, ക്രിമിനൽ നടപടികൾ റദ്ദാക്കാനുള്ള അധികാരം വളരെ വിരളമായും ജാഗ്രതയോടെയും അപൂർവ്വം കേസുകളിൽ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നും ഈ കോടതി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇടപാടിന്റെ സ്വഭാവം, അതേ വിഷയത്തിൽ മുമ്പ് നടപടി സ്വീകരിച്ച രീതി എന്നിവ കണക്കിലെടുത്ത് നിലവിലെ സാഹചര്യം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

10. മുൻപ് ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, പരാതിക്കാരൻ സാമ്പത്തിക സഹായത്തിനായി കാനറാ ബാങ്കിനെ സമീപിച്ചു എന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതയാണ്. ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികൾ സർക്കിൾ ഓഫീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരുന്നു. 2009 മാർച്ച് 16-ന് പരാതിക്കാരന് 2.68 കോടി രൂപയുടെ വായ്പ ലഭിച്ചു. 2.68 കോടി രൂപയും വിതരണം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും 90 ലക്ഷം രൂപ മാത്രമാണ് നൽകിയതെന്നും ബാക്കി തുക തിരിച്ചടവായി ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പരാതിക്കാരൻ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഈ വിഷയം, അതുപോലെ വൺ ടൈം സെറ്റിൽമെന്റ് പരിഗണിക്കാതിരുന്നത്, വസ്തു വിറ്റ വില, അത് വിറ്റ രീതി എന്നിവ സംബന്ധിച്ച മറ്റ് വശങ്ങൾ—ഈ നടപടിക്രമങ്ങൾ സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, കേവലം ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ ചില വകുപ്പുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെയും പോലീസിന് അന്വേഷിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് ചോദ്യം. സംഭവങ്ങളുടെ ക്രമം ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ, 31.01.2014-ന് നടന്ന ലേലത്തിൽ സെക്യൂർഡ് അസറ്റ് വിറ്റപ്പോൾ, ക്രിമിനൽ പരാതിയിൽ ഉന്നയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പരാതികൾ ആ സമയത്ത് ഉന്നയിക്കാനാവുന്നതായിരുന്നെങ്കിലും, പരാതി ഉടൻ തന്നെ ഫയൽ ചെയ്തതായി

കാണുന്നില്ല. മറുവശത്ത്, 13.10.2013-ലെ ലേല നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ, പരാതിക്കാരൻ ഒരു കോടതിയിലും പരാതി ഉന്നയിച്ചില്ല. എന്നിരുന്നാലും, വാങ്ങാൻ സന്നദ്ധരായി ആരുമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ വിൽപ്പന നടന്നില്ല, തുടർന്ന് 1.10 കോടി രൂപ റിസർവ് വിലയായി സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 30.12.2013-ന് ഒരു പുതിയ ലേല നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിച്ചു.

11. ആ ഘട്ടത്തിൽ, പരാതിക്കാരൻ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 226, അനുച്ഛേദം 227 എന്നിവ പ്രകാരം റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 100382/2014 ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് കർണാടക ഹൈക്കോടതിയുടെ ധാർവാഡ് ബെഞ്ചിനെ സമീപിച്ചു. 30.12.2013-ലെ ലേല നോട്ടീസ് ആയിരുന്നു അതിൽ ചോദ്യം ചെയ്തത്. ഇപ്പോൾ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 200 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത പരാതിയിൽ, ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർക്കെതിരെ സെക്യൂർഡ് അസറ്റിന് അതിന്റെ യഥാർത്ഥ വിലയിൽ കുറഞ്ഞ വില കണക്കാക്കി എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉന്നയിച്ച ആരോപണം, ആ റിട്ട് ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ച അതേ വാദം തന്നെയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത റിട്ട് ഹർജിയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി, സെക്യൂർഡ് അസറ്റിന്റെ റിസർവ് വില ആദ്യം 228.51 ലക്ഷം രൂപ ആയിരുന്നുവെന്നും, തുടർന്ന് നടത്തിയ ലേലത്തിൽ അത് 1.10 കോടി രൂപയായി നിശ്ചയിച്ചുവെന്നുമുള്ള വാദം ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയും, തുടർന്ന് താഴെ പറയുന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു:

> "തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുത എന്തെന്നാൽ, ഹർജിക്കാരൻ കടക്കാരനാണ്, കൂടാതെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള ഡെബ്റ്റ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണൽ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവ് അദ്ദേഹത്തിനെ ദോഷകരമായി ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബാംഗ്ലൂരിലെ ഡെബ്റ്റ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണൽ പ്രസ്തുത തുക ഈടാക്കുന്നതിനായി എതിർകക്ഷിയായ ബാങ്കിന് അനുകൂലമായി റിക്കവറി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹർജിക്കാരൻ

എതിർകക്ഷിയായ ബാങ്കിൽ പണയം വെച്ച സ്വത്ത് ഇപ്പോൾ ലേലത്തിലൂടെ വിൽപ്പനയ്ക്ക് വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ലേലം നടത്തുന്നതിൽ ബാങ്ക് സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ നിയമലംഘനം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഹർജിക്കാരന് സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം മറ്റൊരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം ലഭ്യമാണ്. അതിനാൽ, നിയമപ്രകാരം തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കേണ്ട കടമായി നൽകിയ പണം വീണ്ടെടുക്കാൻ എതിർകക്ഷിയായ ബാങ്ക് ലേലം നടത്തുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഈ കോടതി സാധാരണ ഗതിയിൽ അത്തരം ലേലത്തിൽ ഇടപെടുന്നതല്ല."

"ഈ കേസിൽ, മുമ്പ് 228.51 ലക്ഷം രൂപയായി നിശ്ചയിച്ച റിസർവ് വിലയ്ക്ക് വാങ്ങാൻ സന്നദ്ധരായവരെ ലഭിച്ചില്ല. അതിനാൽ, എതിർകക്ഷിയായ ബാങ്ക് 110 ലക്ഷം രൂപയായി റിസർവ് വില നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് പൊതു ലേലം ആരംഭിക്കുന്ന വില, കൂടാതെ ലേലക്കാർക്ക് ഈ അടിസ്ഥാന വിലയ്ക്ക് താഴെ ലേലം വിളിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. ഹർജിക്കാരന് താൻ തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ച വിലയ്ക്ക് ലേലം വിളിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ഒരു ഉപഭോക്താവിനെയോ ബിഡ്ഡറെയോ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞാൽ, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ തീർച്ചയായും ആ ലേലം സ്വീകരിക്കും എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ, കാരണം വസ്തു ലേലം ചെയ്യാനുള്ള അവരുടെ മുൻ ശ്രമങ്ങൾ വിഫലമായിരുന്നു."

"ഈ കേസിൽ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഹർജിക്കാരൻ വായ്പയെടുത്തയാളാണ്, കൂടാതെ, ബാങ്കിന് നൽകാനുള്ള പണം തിരിച്ചടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഹർജിക്കാരൻ ബാങ്കിന് നൽകാനുള്ള പൊതുപണം തിരിച്ചടച്ചിട്ടില്ല. ഹർജിക്കാരന്റെ വായ്പാ അക്കൗണ്ട് 'കിട്ടാക്കടം'(നോൺ- പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ്) ആയി വർഗ്ഗീകരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്,

എതിർകക്ഷിയായ ബാങ്ക് തുക ഈടാക്കുന്നതിനായി സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. മുമ്പ് നടത്തിയ ലേലങ്ങളിൽ, അതായത് 15.11.2013-ലും 04.12.2013-ലും നടത്താൻ നിശ്ചയിച്ച ലേലങ്ങളിൽ, റിസർവ് വില 228.51 ലക്ഷം രൂപയായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, 30.12.2013-ലെ പത്ര പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ (അനുബന്ധം-സി), 31.01.2014 വൈകുന്നേരം 3.30-ന് നടത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ലേലത്തിൽ (ഇ-ലേലം), റിസർവ് വില 110 ലക്ഷം രൂപയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹർജിക്കാരന്റെ പരാതി എന്തെന്നാൽ, വസ്തുവിന്റെ വില 405.21 ലക്ഷം രൂപയിൽ കൂടുതലാണ് എന്നും അതിനാൽ, പ്രസ്തുത വസ്തു ചെറിയ വിലയ്ക്ക് വിൽക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നുമാണ്. ഹർജിക്കാരൻ വാദിക്കുന്നതുപോലെ വസ്തുവിന്റെ വില 405.21 ലക്ഷം രൂപയാണെങ്കിൽ, ആ വിലയ്ക്ക് വസ്തു വാങ്ങാനും, താൻ ബാങ്കിന് നൽകാനുള്ള കടങ്ങൾ - അത് ഹർജിക്കാരന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പോലും, 31.01.2014-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് ഏകദേശം 285.71 ലക്ഷം രൂപയാണ് (11.10.2013-ൽ 261 ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു) - വീട്ടാനും ഒരു വാങ്ങുന്നയാളെയോ ബിഡ്ഡറെയോ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാരനെ തടയുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ആ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആവശ്യപ്പെടാതെ, ഹർജിക്കാരൻ ലേല നടപടികൾ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു, ഇത് അനുവദനീയമല്ല. കാരണം, എതിർകക്ഷിയായ ബാങ്ക് ഒരു ദേശീയ ബാങ്ക് ആയതിനാൽ, പൊതുപണത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകാരായി ഇവർ, ഇ-ലേലം വഴി വസ്തു വിറ്റ് കുടിശ്ശിക വീണ്ടെടുക്കാൻ നടപടിയെടുക്കുന്നു. എതിർകക്ഷി ബാങ്കിന്റെ ഈ നടപടിയിൽ തെറ്റുപറയാൻ കഴിയില്ല. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച യൂണൈറ്റഡ് ഇന്ത്യ അഷ്വറൻസ് കേസിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി നിർദ്ദേശിച്ച, 'പൊതു ലേലം' എന്ന മാർഗ്ഗമാണ് എതിർകക്ഷി ബാങ്ക് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയയിലൂടെ കൂടുതൽ ആളുകൾക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ

സാധിക്കും. എന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ ലേലം റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, ഹർജിക്കാരന് സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം ലഭ്യമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടാനും വിൽപ്പന റദ്ദാക്കാനും സാധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കോടതിയുടെ അസാധാരണ അധികാരപരിധിയിൽ ലേലം തന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ഹർജിക്കാരനെ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല."

[ഊന്നൽ നൽകി]

12. അത്തരമൊരു നിഗമനത്തിലെത്തുന്നതിൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും, ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായങ്ങളും, പ്രത്യേകിച്ചും ***യുണൈറ്റഡ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ v. സത്യവതി ടണ്ടനും മറ്റുള്ളവരും(2009) 1*** SCC 168 എന്ന കേസിലെ വിധിന്യായവും ശ്രദ്ധയിൽ വെച്ചിരുന്നു. അതുപ്രകാരം, ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ ലേലം റദ്ദാക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, അവിടെ ഹർജിക്കാരനായിരുന്ന പരാതിക്കാരന് സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം പരിഹാരമാർഗ്ഗം തേടാനും വിൽപ്പന റദ്ദാക്കാനും സാധിക്കുമെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, റിട്ട് ഹർജിയിലെ അപേക്ഷയിലൂടെ ലേലം തന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ പരാതിക്കാരനെ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഈ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പരാതിക്കാരൻ ഡബ്ല്യു.എ. നമ്പർ 100349/2014 എന്ന ഇൻട്രാ-കോർട്ട് അപ്പീൽ (ഒരേ കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിൽ നൽകുന്ന അപ്പീൽ) ഫയൽ ചെയ്തു. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 19.08.2014-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ, ***സത്യവതി ടണ്ടനും മറ്റുള്ളവരും*** കേസിലെ (മേൽപരാമർശം) പരാമർശങ്ങൾ സഹിതം ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി നടത്തിയ പരിഗണന ശ്രദ്ധയിൽ വെക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് റിട്ട് അപ്പീൽ തള്ളുകയും ചെയ്തു.

13. പ്രസ്തുത റിട്ട് നടപടികളിൽ ഹൈക്കോടതി നടത്തിയ പരിഗണനയുടെ സ്വഭാവം ശ്രദ്ധിക്കുകയും, നിലവിലുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ മനസ്സിൽ വെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, നിലവിലെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു കേസിൽ അപ്പീൽവാദികൾ അവർക്ക് അപകീർത്തികരമായ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ നേരിടേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന നിഗമനത്തിലെത്താൻ, സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വിഷയം, നിയമപ്രകാരം നിർവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സെക്യൂർഡ് അസറ്റ് സംബന്ധിച്ചുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല. പരാതിക്കാരന്റെ അക്കൗണ്ട് നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് ആയി വർഗ്ഗീകരിച്ചു എന്നതും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്ററിന്, വായ്പ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്ന പക്ഷം, ഈടായി നൽകിയിട്ടുള്ള വസ്തുവക കണ്ടുകെട്ടാനോ അല്ലെങ്കിൽ പിടിച്ചെടുക്കാനോ തുടങ്ങിയ നിയമപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ 13, 14 എന്നീ വകുപ്പുകൾ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ, 2002 ലെ സെക്യൂരിറ്റി ഇന്റ്റെറസ്റ്റ് (എൻഫോഴ്സ്മെന്റ്) ചട്ടങ്ങൾ, സെക്യൂർഡ് അസറ്റിന്റെ വിലയിരുത്തലും വിൽപ്പനയും സംബന്ധിച്ച് സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. പരാതിക്കാരന്, ഒരു വായ്പയെടുത്തയാൾ എന്ന നിലയിൽ, സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13 പ്രകാരമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഉപയോഗിച്ച് സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ സ്വീകരിച്ച ഏതെങ്കിലും നടപടികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരാതിയുണ്ടെങ്കിൽ, വകുപ്പ് 17 പ്രകാരം നൽകിയിട്ടുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഹൈക്കോടതി റിട്ട് നടപടികളിൽ അത്തരമൊരു നിഗമനത്തിലെത്തിയത്. ആ സമയത്ത്, പരാതിക്കാരൻ ഐ.ആർ. നമ്പർ 3044/2014-ൽ വകുപ്പ് 17 പ്രകാരം അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട്

നിയമപ്രകാരമുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ കാലതാമസം ഉണ്ടായതിനാൽ, അത് മാപ്പാക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് കാലഹരണ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 5 പ്രകാരം ഐ.എ. നമ്പർ 4482/2015 എന്ന അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തു. കാലതാമസം വരുത്തി എന്ന കാരണത്താൽ അത് തള്ളുകയും, അതിനെതിരെ ഡി.ആർ.എ.ടി.യിൽ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു എന്നും അത് തീർപ്പാക്കാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നും, എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത് തള്ളിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കാതെ ഇരുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് പി.സി. നമ്പർ 389/2016-ലെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത്, അത് 20.05.2016-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ സി.ആർ.പി.സി. വകുപ്പ് 156(3) പ്രകാരം അന്വേഷണത്തിനായി റഫർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

14. ഒന്നാം പ്രതിയും പന്ത്രണ്ടാം പ്രതിയും ഫയൽ ചെയ്ത ക്രിമിനൽ ഹർജി നമ്പർ 101162/2016-ഉം ക്രിമിനൽ ഹർജി നമ്പർ 101258/2016-ഉം ഹൈക്കോടതി തള്ളിയെന്നും, അത് മേൽക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ അന്തിമമാവുകയും ചെയ്തു എന്നും പരാതിക്കാരന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ നിസ്സംശയം സൂചിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പോലും, നിലവിലെ കേസിൽ അപ്പീൽവാദികൾ ലഭ്യമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആവശ്യപ്പെട്ട് ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, മുൻ കേസുകളിൽ ഈ വഴി സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും, ഈ കോടതി ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ, ആ ഹർജികൾ തള്ളിയത് ഇവരുടെ കേസിനെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ, ബഹുമാനപ്പെട്ട സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ, കാനറാ ബാങ്കിന്റെ മുൻ ഉദ്യോഗസ്ഥരായിരുന്ന ഗുരുപാദയ്യ, ബാപ്പു എന്നിവരുടെ മൊഴികളും സൂചിപ്പിച്ചു. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഈ മൊഴികളും, ഹുബ്ബള്ളി സബ്-അർബൻ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലെ അസിസ്റ്റന്റ് പോലീസ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടറായ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ സമർപ്പിച്ച വിശദമായ അന്വേഷണ

റിപ്പോർട്ടും അദ്ദേഹം പരാമർശിച്ചു. ആ റിപ്പോർട്ടിൽ, അനുവദിച്ച 2.68 കോടി രൂപയിൽ 90 ലക്ഷം രൂപ മാത്രം വിതരണം ചെയ്യുകയും, ബാക്കി തുക പിന്നീട് നൽകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രതികൾ തമ്മിൽ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയും പരസ്പരം ഒത്തുകളിച്ചും പരാതിക്കാരനെ വഞ്ചിച്ചതായി അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടെത്തിയെന്നും, സാമ്പത്തികമായി തടസ്സമുണ്ടാക്കിയെന്നും, പണയം വെച്ച വസ്തു പ്രതികളിൽ ഒരാൾക്ക് വിറ്റുവെന്നും അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിഗമനത്തിലെത്തിയിരുന്നു.

15. എങ്കിലും, നിലവിലെ വസ്തുതകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പോലീസിന്റെ ഇത്തരം നടപടികൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് വിഷയം. തുടക്കത്തിൽ, വായ്പ അനുവദിക്കൽ, പണയം വയ്ക്കൽ, അനുവദിച്ച വായ്പ വിതരണം ചെയ്യേണ്ട രീതി എന്നിവയെല്ലാം കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർപരമായ കാര്യങ്ങളാണ്. പരാതിക്കാരൻ ഒരു വ്യവസായിയാണ്, അദ്ദേഹം തന്റെ കമ്പനിയുടെ പേരിലാണ് വായ്പയെടുത്തത്, കാനറാ ബാങ്ക് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വായ്പാ അക്കൗണ്ട് നിലനിർത്തി. വായ്പ 16.03.2009-ന് അനുവദിച്ചു എന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. തുക വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തുക തടഞ്ഞുവച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പരാതിക്കാരൻ ആ സമയത്ത് ഉചിതമായ നടപടി എടുക്കുകയും അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. മറുവശത്ത്, പരാതിക്കാരൻ ഇടപാടുമായി മുന്നോട്ട് പോകുകയും, 15.01.2013-ന് അക്കൗണ്ട് നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് ആയി വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നത് വരെ വായ്പാ അക്കൗണ്ട് നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. തുടക്കത്തിൽ ഉന്നയിച്ച വിഷയം, വസ്തു വിൽപ്പനയ്ക്ക് വെച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ വിലയിൽ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് അത് വിൽപനയ്ക്ക് വച്ചതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മാത്രമായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ, ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയത് പോലെ, റിട്ട് നടപടികൾ ഫയൽ ചെയ്യുകയും, ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജി വിഷയം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം അതിൽ മെറിറ്റ്

കണ്ടെത്തിയില്ലെങ്കിലും, ഡി.ആർ.ടി.യിൽ ഈ വിഷയം ഉന്നയിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരുന്നു, ആ അവസരവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷമാണ് 20.05.2016-ന് ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത്.

16. സർഫെയ്സി നിയമം തന്നെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ നിയമസംഹിതയാണ്. ഇത് സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ അനുവർത്തിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങളും, വായ്പയെടുത്തവർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന കക്ഷികൾക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗവും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, ഹൈക്കോടതി റിട്ട് നടപടികളിൽ ഇതിനകം ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, അപ്പീൽവാദികളുടെ അക്കൗണ്ട് നോൺ പെർഫോമിംഗ് അസറ്റ് ആയി വർഗ്ഗീകരിക്കുന്നതിലെ രീതിയിലോ, വസ്തു വിലയിരുത്തുന്നതിലെ രീതിയിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ലേലം ചെയ്ത രീതിയിലോ എന്തെങ്കിലും അപാകതയുണ്ടെങ്കിൽ, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ചതിന് ശേഷമുള്ള ഘട്ടത്തിൽ, അത്തരത്തിലുള്ള ലേലം റദ്ദാക്കാനുള്ള അധികാരം ഡി.ആർ.ടി.യിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഈ കോടതിയുടെ ***ഓതറൈസ്ഡ് ഓഫീസർ, ഇന്ത്യൻ ഓവർസീസ് ബാങ്കും മറ്റുള്ളവരും v അശോക് സോ മിൽ*** (2009) 8 SCC 366 എന്ന കേസിലെ വിധി ഈ കാഴ്ചപ്പാടിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. അതിൽ താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു:

> "34. വകുപ്പ് 13-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ, ബാങ്കുകളും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളും പോലുള്ള സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർമാർക്ക്, കടം വാങ്ങിയവർ ഈടായി നൽകിയ ആസ്തികൾ കൈവശപ്പെടുത്താൻ മാത്രമല്ല, വകുപ്പ് 13-ലെ ഉപവകുപ്പ് (4)-ലെ ഖണ്ഡം (b)-ലെ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച നിബന്ധനകൾക്ക് വിധേയമായി, ഈടായി നൽകിയ ആസ്തികൾ ഈടാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി പാട്ടം, കൈമാറ്റം, അല്ലെങ്കിൽ വിൽപ്പന എന്നിവയിലൂടെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം ഉൾപ്പെടെ, കടം

വാങ്ങിയവരുടെ ബിസിനസ്സിന്റെ നടത്തിപ്പ് ഏറ്റെടുക്കാനും അധികാരം നൽകുന്നു.

35. ഇത്തരം വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തടയാനും, ബാങ്കുകളുടെയോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയോ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള വീഴ്ചകൾ കാരണം കടം വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനും വേണ്ടി, വകുപ്പ് 17-ൽ ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച്, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ വകുപ്പ് 13-ലെ ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം സ്വീകരിച്ച നടപടികളിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും , ആ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ച തീയതി മുതൽ 45 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ വിഷയത്തിൽ അധികാരപരിധിയുള്ള ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണലിൽ അപേക്ഷ നൽകാവുന്നതാണ്. ഇതിലൂടെ, വകുപ്പ് 17-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3)-ൽ സൂചിപ്പിച്ച പരിഹാരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാൻ സാധിക്കും.

36. അതുകൊണ്ട്, നിയമനിർമ്മാണ സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്: ബാങ്കുകൾക്കും ധനകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും അവരുടെ കുടിശ്ശിക വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് അലംഘനീയമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അത്തരം അധികാരങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കുന്നതോ ആയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ അത് തിരുത്തുന്നതിനുള്ള സുരക്ഷാ സംവിധാനങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിനായി, ഡെബ്റ്റ്സ് റിക്കവറി ട്രിബ്യൂണലിൽ വിഷയത്തിൽ തീർപ്പുണ്ടാക്കിയ ശേഷം, അത്തരം നടപടികളെ അസാധുവായി പ്രഖ്യാപിക്കാനും, കൈവശാവകാശം കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും വീണ്ടെടുത്ത് നൽകാനും അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

37. വകുപ്പ് 17-ലെ ഉപവകുപ്പ് (3) പ്രകാരം ഡി.ആർ.ടി.യിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള

അധികാരത്തിന്റെ പരിണതഫലങ്ങൾ നിശ്ചയമായും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, സെക്യൂർഡ് ക്രെഡിറ്റർ സ്വീകരിച്ച നടപടികളെ ചോദ്യം ചെയ്യാനും, നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 13(4) അനുസരിച്ച് നടന്ന ഇടപാടുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യാനും ഡി.ആർ.ടി.ക്ക് അവകാശമുണ്ട് എന്നാണ്. വകുപ്പ് 17-ൽ ഉപവകുപ്പ് (3) ഉൾപ്പെടുത്തിയതിലൂടെ നിയമനിർമ്മാണ സഭ, വിൽപന ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഇടപാടുകൾ റദ്ദാക്കാനും, ഉചിതമായ കേസുകളിൽ കടം വാങ്ങിയയാൾക്ക് കൈവശാവകാശം തിരികെ നൽകാനും ഡി.ആർ.ടി.ക്ക് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി, വകുപ്പ് 13(4) പ്രകാരം നടപടിയെടുത്ത ശേഷം ഹർജി പരിഗണിയ്ക്കാൻ ഡി.ആർ.ടി.ക്ക് അധികാരമില്ല എന്ന് മിസ്റ്റർ ഗോപാലനും മിസ്റ്റർ അൽതാഫ് അഹമ്മദും ഉന്നയിച്ച വാദം അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല."

[ഊന്നൽ നൽകി]

17. ബാങ്കുകൾ സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം എടുക്കുന്ന നടപടികൾ ഒരു സാഹചര്യത്തിലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്തതോ, അലംഘനീയമായി കണക്കാക്കുന്നതോ അല്ല എന്ന് കോടതി ആവർത്തിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ബാങ്ക് നടപടികളിൽ അപാകതയുണ്ടെങ്കിൽ, അത് നിയമം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ഫോറത്തിന് മുമ്പാകെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ എപ്പോഴും അവസരമുണ്ടാകും. ഈ കേസിൽ പരാതിക്കാരൻ ഡി.ആർ.ടി.യിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപേക്ഷ തള്ളുകയും, ഡി.ആർ.എ.ടി.യിൽ ഫയൽ ചെയ്ത അപ്പീൽ നമ്പർ 523/2015-ഉം തള്ളിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അപ്പീൽവാദി ശ്രദ്ധയോടെ പരിഹാരമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടമെന്ന നിലയിൽ, ഡി.ആർ.ടി.യുടെയും ഡി.ആർ.എ.ടി.യുടെയും ഉത്തരവുകളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കാനുള്ള തുടർന്നുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗവും ഉചിതമായ കേസുകളിൽ ലഭ്യമാണ്. എന്നാൽ, ഡി.ആർ.ടി.യിലെ അപേക്ഷ തള്ളിയതിന് ശേഷം,

ഹർജിക്കാരൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പരാതി ഫയൽ ചെയ്തത് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു തന്ത്രവും പിൻബുദ്ധിയുമായി തോന്നുന്നു, ഇത് നിയമപരമായ നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ദുരുപയോഗമാണ്. നിലവിലെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ, ഉന്നയിച്ച പരാതി കണക്കിലെടുത്ത്, ഈ സമയത്ത് ഫയൽ ചെയ്ത പരാതിയിലൂടെ അത് വാദിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും, അന്വേഷണം തുടരാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അത് ഹൈക്കോടതിയുടെ റിട്ട് നടപടികളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജിയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവുകളും, സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം യോഗ്യതയുള്ള കോടതി പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവുകളും പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിന് സമാനമായ നടപടികൾ വീണ്ടും ചെയ്യാൻ അധികാരപരിധിയിലുള്ള പോലീസിനെ അനുവദിക്കുന്നതിന് തുല്യമാകും. ഇത് അഭികാമ്യമോ അനുവദനീയമോ അല്ല, കൂടാതെ അത്തരം ഭീഷണിപ്പെടുത്തലുകൾ ബാങ്കിംഗ് സംവിധാനത്തെ തകർക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. അതുകൊണ്ട്, ഈ കേസ് അസാധാരണ അധികാരം ആവശ്യമായി വരുന്നതും വിനിയോഗിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു കേസാണ്.

18. അപ്പീൽവാദികൾ ഇവിടെ സർഫെയ്സി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 32-ലെ വ്യവസ്ഥയും സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, സദുദ്ദേശ്യത്തോടെ സ്വീകരിച്ച നടപടികൾക്ക് അതിൽ സംരക്ഷണം നൽകുന്നതിനാൽ, പ്രോസിക്യൂഷനിൽ നിന്ന് പ്രതിരോധം ലഭിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ, സദുദ്ദേശ്യവും പൊതുനന്മയും സംബന്ധിച്ച പ്രതിരോധങ്ങൾ വസ്തുതാപ്രശ്നങ്ങളാണെന്നും, അവ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കി തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നും വാദിക്കാൻ പരാതിക്കാരന് വേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട സീനിയർ അഭിഭാഷകൻ, ഈ കോടതിയുടെ ***ജനറൽ ഓഫീസർ കമാൻഡിംഗ്, രാഷ്ട്രീയ റൈഫിൾസ് v. സെൻട്രൽ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇൻവെസ്റ്റിഗേഷനും***

മറ്റൊരാളും (2012) 6 SCC 228 എന്ന കേസിലെ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചു. അതിൽ പ്രസ്താവിച്ച നിയമതത്വത്തിൽ തർക്കമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, ആ വിഷയവും സർഫെയ്സി നിയമപ്രകാരം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളിൽ പരിശോധിക്കാവുന്ന ഒരു വശം തന്നെയാണ്. നിലവിലെ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ നിലനിൽക്കില്ല എന്ന് കോടതി ഇതിനകം സൂചിപ്പിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ, ഈ കാരണം മുൻനിർത്തി പോലും അപ്പീൽവാദികളെ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന് മുമ്പാകെയോ ക്രിമിനൽ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയോ ഉള്ള നടപടികൾക്ക് വിധേയമാക്കുന്നത് ന്യായീകരിക്കാനാവില്ല.

19. ആയതിനാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ കാരണങ്ങളാലും കോടതി താഴെ പറയുന്ന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു:

ഉത്തരവ്

(i) പി.സി. നമ്പർ 389/2016 എന്ന പരാതിയും അതിലെ 20.05.2016 തീയതിയിലെ ഉത്തരവും, അതുപോലെ എഫ്.ഐ.ആർ. നമ്പർ 0152/2016-ഉം, ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(ii) പരാതിക്കാരന്റെ പരാതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഐ.ആർ. നമ്പർ 3044/2014-ൽ ഡി.ആർ.ടി., 12.06.2015 തീയതിയിൽ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവിനെയും, അപ്പീൽ നമ്പർ 523/2015-ൽ ഡി.ആർ.എ.ടി., 31.05.2017 തീയതിയിൽ പാസ്സാക്കിയ ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിയമപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

(iii) അതനുസരിച്ച്, അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെലവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവുകളില്ല.

(iv) നിലവിൽ തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ, അവ തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കുന്നു.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.